

NOWO SCI WARSZAWSKIE.

Wczoraj na pierwszym w wystawieniu Opery *Westalki* znajdowały się najznakomitsze osoby; wszystkie miejsca były napelnione. Danie tego dzieła na Polskim Teatrze stanowi Epokę w jego Historji, jest to bowiem pierwsza Opera wzięta z Akademji Muzycznej Paryskiej. Przy następnych wystawieniach zapewne sprostują się niektóre usterki jakich nigdzie przy graniu tak trudnej sztuki ustrzedz się niepodobna było. Oddać należy sprawiedliwość zarządcy sceny Narodowej, iż przyłożył wszelkiego starania do jak najświetniejszego wystawienia *Westalki*; bezstronni znawcy którzy ją widzieli na pierwszych Teatrach zagranicznych, przyznali ile unas wogólności zbliża się do tamtych, a w niektórych szczegółach nawet przewyższa. Kilkadziesiąt nowych ubiorów sprawione i cztery

całkowite dekoracje, z których cmentarz oświecony Xiężycem i rozkoszny przybytek Flory gdy ukazano, powszechne odezwały się oklaski. Orkiestra była powiększoną, którą z prawdziwą gorliwością dyrygował F. Kurpiński. W przeciągu kilku miesięcy, już to trzecie dzieło wystawia nasz Teatr z nadzwyczajnym nakładem i wysileniem. *Machabeusze*, *Dziewica Orleańska* i *Westalka* świadczą, ile pragnie przedsiębiorca ująć lubowników sceny ojczystej, i godnie utrzymywać teatr w Stolicy, tym bardziej że chociaż dawniej na każde trzy pierwsze wystawienia oper podwyższano cenę wniścia, a dziś tego zasiłku niemając, w samej tylko łaskawej Publiczności szuka wsparcia.

Gazeta Hamburgska, takie zawiera wspomnienie o ostatnim Koncercie Pani Bulgari.

„Dnia 12. b. m. mieliśmy ukontentowane, słyszyć sławną śpiewaczkę Panią Bulgą-

ri, na wielkiej sali Appollina. Powszechne oklaski, towarzyszyły jej śpiewom. Trudno byłoby znaleźć drugą śpiewaczkę z tak pięknym, czystym i wysokim głosem. Zakochała koncert ulubionym śpiewem naszym: *Pomyślność Hamburgowi* i. t. d. Mamy nadzieję, że Pani Bulgari przed opuszczeniem Hamburga, raczy nas drugim koncertem ucieszyć.

NOWOŚCI ZAGRANICZNE.

Z Wiednia 10. Lutego.

Nieprzejrzana zasłona pokrywa dotąd jeszcze wszystkie Narady kongresu Lubjańskiego. Wiadomości z Lubiany, które raczej za domysł uważać potrzeba, nie zgadzają się między sobą, tak iż oniczem z pewnością sądzić nie można. Najnowsze doniesienia zdają się przepowiedać iż nie przyjdzie do Wojny z Neapolu, i że wszystkie nieporozumienia

zgodnie i spokojnie załatwionemi zostaną. Tymczasem inne wiadomości, zapewniają znowu, że już w ostatnich dniach stycznia Wojska Austriackie przeszły rzekę Po w trzech punktach, jako to; pod Placencją, Kremoną i Casal Maggiore. Większa część, udać się ma przez Parnię i Modenę, a jeden oddział przez Toskanę gdzie ma przebyć Appeniny. Bolonia już jest osadzoną, a Rząd Papieżki ogłosił Państwu swojemu, iż to się stało z jego wiedzą; zachęcił oraz Naród do dobrego obchodzenia się z przybyłym gościem.

Do pewniejszych wiadomości należy to, że Król Neapolitański, niechce na Kongresie żadnych odmian w konstytucji Hiszpańskiej przyjąć, bez poprzedniego zezwolenia Parlamentu. Postanowił nieboczyć nigdy z przedsięwziętej raz drogi. Z tego powodu twierdzą niektórzy, iż gdy wojska Austriackie zbliżą się ku Neapolowi, opuści Król Ferdynand kongres, i uda się niezwłocznie do Państw własnych. Wiadomość ta, zdaje się być podobną do prawdy, ponieważ odmówił już prośbom Cesarza Austriackiego, i nie zjedzie wcale do Wiednia, jak w początkach obiecy-

wano. Ztej przyczyny Arcy Xiążęta Austriacy, Następca tronu i Franciszek wyjechali już z Wiednia do Lubjany, aby Dziada swojego przed wyjazdem do Neapolu, pożegnali.

Dzienniki Austriackie, przytaczają słowa Cesarza Franciszka, któremi przemówił do Profesorów szkoły Lubjańskiej, gdy mu wraz z innemi władzami przedstawieni byli: „Mości Panowie! Uczniowie tej okolicy, byli zawsze za dobrych Uczniów uważani. Starajcie się, aby ich zawsze w tej dobrej sławie utrzymać. Trzymajcie się starych zasad; bo te tylko są dobremi, i naszym przodkom, dobrze się z niemi działo; czemuż mamy od nich odstępować? Potrwożyły się teraz jakieś nowe wyobrażenia, których ja nie mogę pochwalić i nigdy sprzyjać im nie będę. Wstrzymujcie się od nich, a uczcie tego, co jest trwalszem; bo ja nie potrzebuję uczonych, ale godnych i uczciwych Obywateli. Na takich, Młodzież sposobić powinniście. Kto mnie służy, musi tego uczyć, co ja rozkazuje. Kto tego czynić nie chce, albo mi przyjdzie z temi nowemi wyobrażeniami, może sobie pójść precz, bo ja go odpędzę.”

DONIESIENIA.

Włście imiennej wszystkich członków rzeczywistych składających zgromadzenie kupców miasta stołecznego Warszawy umieszczonej w 27 Nr: Kurjera, zasłaly niektóre opuszczenia: i tak nie wymieniony został Właściciel składu Win przy Ulicy Długiej pod Nr: 556. w Domu Dekierťa — Jan Łazar et Compagnie, co się niniejszem prostuje.

Do magazynu Czabana przybyły tak wie-
le żądane i oczekiwane Medallony zelazne ś.p.
T. Kościuszki i X. Józefa Poniatowskiego, które po Zto: 1. gr: 4 sztuka sprzedają się na rogu Ulicy Miodowej i Senatorskiej Nr: 496.

T. N. Dziś Trajedja: *Ludgarda*.

Postrzeżenia Meteorologiczne.

Term:		Barometr		Wsch:		Zachód:	
Dzień	Si. ciepła	Si. zimna	Ciepłota	Wiatr	Godzina	Godzina	Minuta
22	14	27	7	Pn.	6	55	5